

VOIESCI ȘI VEI PUTÈ

	Cap.	Dist.
Pe an —	128	152.
Pe șeșe luni —	64	76.
Pe trei luni —	32	38.
Pe uă lună —	11	—

Unu esemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ „ fior. 10-v.a.

ROMANULU

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Artictele trâmise și nepublicate se voru arde. — Redactoru răspundetoriu EUGENIU CARADA.

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiulu Român No. 1. — În districte la corespondențiu țiarului și prin post. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, Nr. 5. Administratoarele țiarului D. Gr. P. Serrurie.

ANUNCIURILE

linia de 30 litere — 1 — leu.
Inserțiuni și reclame, lin. 5 — „

EPISTOLA

Măriei Sêle Domnitorulu Românilor, adresată d-lui Ministrul secretariu de Statu la departamentul financiarilor, cu data de la 9 Augustu 1866.

Domnule Ministru,

Avându în vedere situațiunea gravă a financiarilor, în care ne aflăm momentan, și considerându rēua recollă de care este amenințată țera și mai cu sēmă partea de dincolo de Milcov, renunțu din nou la suma de 12,000 galbeni din lista civilă, cari voru rămânea în dispozițiunea Statului.

Facu cu plăcere acestu micu sacrificiu, sperându că prin acestă măsură voi pute ușura ôre-cumū marea miseria. Suntu convinsu că toți acei cărora le ertă mișlôcele d'a veni, în acestu momentu criticu, în ajutorulu Statului, voru face cu plăcere unu sacrificiu spre a îndulci suferințele.

Dumneșeu trâmite ômenilor cercări spre a le procura ocasiunea d'a face dovədə de puterea lorū morală și de generositatea lorū, și decă toți în unanimitate, fiă-care în proporțiunea mișlôcelorū sêle, voru veni în ajutorulu suferințelorū, atunci fără îndouială vomu birui cu înlesnire anevoințele, și vomu putea trece prin aceste momente grele de nenorocire.

Primiș, d-le Ministru, asigurarea înaltei mele considerațiunii de bună voință.

Alu domniei vōstre,
CAROL I.

București 10 Augustu.

Reproduserăm dupe Monitoriu, Epistola prin care Măria Sea Domnulu Românilor, face cunoscutu, domnului Ministrul de Financie că, în considerarea lipsei ce bantue țera și tesaurulu publicu, mai oferă din lista sea civilă încă 12 mi galbeni.

Amu făcutu mai de multu cunoscutu acestu faptu ce acumū deveni oficiale. Astu-felū, Carolu I abia se sui pe Tronū și oferi Statulu pân'acumu: 1° 40,000 galbeni, din lista civile ce-I votă Adunarea. 2° 12,000 galbeni, spre a se fonda uă instituțiune de hinc-facere. 3° 12,000 galbeni, spre a s'ajuta tesaurulu publicu în stimpitorarea în care lū a adusū trecutulu și nenorocita recollă, mai cu sēmă a păpușoiului în anulū acestu-a, oferiri cari peste totū facū 64,000 galbeni, afară din 600,000 lei, cari prin bugetu se dau pentru casa militară a Domnitorului cea-a ce facu că principele Carolu a lăsatū deja, în averea tesaurulu publicu; suma de 83,000 galbeni, afară din sumele în-

semnate ce dă din lista sea civilă ca ajutoru la mulți nenoroci.

Fostli domni, datau în cursu de șepte ani ei domniei lorū cea-a ce a datū Carolu I în cursu de trei luni? Și vorbimū numai de bani; ce ar fi însă d'a-mi cerceta și capitalulu de moralitate, de simțiminte nobile și delicate, de devotamentu ce a datū, spre a ne servi de modelu, prin venirea Lui în țeră, și prin purtarea sea în aceste trei luni? Chiarū astă-ș, câte învățăminte mari și salutare nu ne dă, nu numai prin suma de 12,000 galbeni, darū mai cu sēmă prin simțimintele de cari este plină epistola sea!

„Suntū convinsu că toți cei pe cari îi ertă mișlôcele d'a veni, în acestu momentu criticu, în ajutorulu Statului, voru face cu plăcere unu sacrificiu spre a îndulci suferințele.

Elu ne învață că este uă plăcere ertū nu unu sacrificiu, d'a veni, în momente critice, în ajutorulu Statului. Și dacă acestu sacrificiu este uă plăcere pentru celu care n'a contribuit în nimicū la aducerea acestei stări critice, cătu de mare trebuie se fiă plăcerea, și noi putemū dice, cătu de imperioasă trebuie se fie datoră d'a face asemenea sacrificie pentru acei cari au contribuit, prin sciință sēu nesciință, a aduce, sēu a lăsa se se deschidă calea peirii, calea ruinării? Și care din noi, pôte susține, cu mâna pe consciință că n'a contribuit; fiă pîn nepăsarea sea, prin tăcerea sea, prin lenea sēu frica ce avea d'a protesta, la golirea tesaurulu publicu? Domnulu Românilor însă ne învață că chiarū cei pe deplinū nevinovați trebuie se facū sacrificie, și se le facă de bune voie și cu plăcere, spre a ușura miseria și chiarū lipsa generale. Elu ne învață datoră ce avemū, și prin faptu și prin cuvintele sêle, prin care arată credința ce are în înțelgința și în devotamentulu claselorū mai avute, pentru cele mai neavute, pentru interesele generale ale țerei.

Și cătu de mare, ș'amū putea dice cătu de sântu este învățămintulu ce ne dă cândū dice: — „Dumneșeu trâmite încercări ômenilor spre a le procura ocasiunea d'a da dovədə de puterea lorū morală și de generositatea lorū.“

Și nu se mulțumesc încă cu atât. Alesulū națiunii ne spune că nu este

nici unu reu, nici uă durere, nici uă stavilă ce nu pôte fi învinsă cândū vomū voi toți.

Se nșelegemū acestu învățămentu și vomū învinge nu numai fômelea materială, darū și cea morală, se ne întru-nimū, se dămū, fie-care ce are, se voitu se devenimū uă națiune liberă, morală și prin urmare mare și avută, și vomū fi.

Dămū mai la vele în prescurtare unu nou referalu alu d-lui ministru alu lucrărilor publice, în privința studiorū ce a nșarcinatū a se face de d. Gavand, pentru uă cale ferată de la București la Pitesci și Ploiesci. Acestă lucrare, ca mai tôte câte au făcutu actualele ministru alu lucrărilor publice, merită a fi aplaudată și susținută de toți. Desbaterile, vorbeseu mai speciale despre folosele ei, și n darea de sēmă ce ncepemū de aci a publica despre cele ce se tratăză în Presa din București, reproducemū mai în toale cea-a ce s'atinge d'acastă însemnată cestiune.

Amū publicatū erī uă depeșă din Alexandria (judeciulu Teleorman.) în privința unorū abusuri de putere. Repeșimū și aci că cunoscemū pe d. Prefectu din acelu judeciu ș'avemū cea mai deplină stimă pentru domnia-sea. Scimū însă, că nici Prefectū nici Ministrii nu potū opri abuserile, mai cu sēmă la începutu; ele se voru curma, darū cu timpulū numai, și dacă toți voru sări spre a denunția ori ce abusū, ș'a susține pe celu asupritū. „Toți într'unulū“ fu divisa de douē Mai; a pusu-o chiarū pe talerile lui Vodă Cuza. „Toți pentru unulū“, trebuie se fiă acumū divisa tuturorū Românilor ș'atunci misiunea Prefectilorū ș'a Ministrilorū celorū buni va fi plăcută; Abuserile li se voru face îndată cunoscutū, iei voru cerceta, voru restabili justiția și voru găsi, pentru acestă restabilire susținerea tuturorū și recunoșcința tuturorū. Noi acceptămū cu credință justiția de la d. Ministru din intru și de la d. G. Lehiu în acesta ca și n tôte, și p'acastă credință le recomandămū cu dinadinsulū și reclamaarea Preotului Ioniță Pană, făcută în numele comunei Saelele. Reclamaarea Preotului ne pare drēptă, în cea mai mare parte, ș'asigurămū că va dobindi dreptatea și comună, atâtū de la d. Lehiu câtū și de la d. Ion Ghica.

Publicămū mai la vale scirile din

— Aflați darū că comitele este unulū din cei întâiū represintanți a unei rase care se stinge, unulū din acei ômeni pentru cari bătălia și amorul e totū. Elū și'ar da viața pentru uă sahiă și paradisulū pentru uă serutare. Vechia onore cavalerescă fierbe în vinele lui. Intr'ua și cândū se vorbia din'aintea lui de cruciații cari mergeau se mōră în deșaturile Iudeiei, și mai mulți rideau de ei, elū fu sublime. — Li plângeși, strigă elū, pe nesce ômeni cari combăteau pentru Dumneșeu și iubita lorū... Ei mureau în îmbătarea credinței lorū, și'li plângeși! S'a risu multū de șarpa pe care cavalerii o purtau pe ânima lorū și pe care mânele unei castelane o brodase. Acestă șarpa le servea de velū mortale în ultima ôră cândū ei se mărturisiau la crucea spatel lorū, și cândū își dedeau mândrulu lorū sufletū și optindū unu nume sacru! Se'mi dē Dumneșeu uă asemenea mōrte! A crede, a iubi, acesta nu e viața? — Ori ce omū se cunosce în strigătulu sēu. Palestina lui Sandor e Ungaria. Castelana sea, n'o cunoscu.

afară, ce n'avurămū locu a le reproduce erī, mai cu sēmă cele cari s'atingū de Italia. Dupe tôte aceste scire se va vedea că totulū facea se crede că pacea, fiă și provisoră, se va închiăia definitivu peste puține zile și că Italia va redobândi Venezia, Italia de la Alpi până la Adriatica, ba încă că va fi și recunoscută de Austria, ne mai rămindū într'aceste douē puteri altū conflictu de cătu mica parte a Tirolului Italianu. Este bine, dicū diplomați, se remăie totū deuna între puteri uă schinteia de nemulțumire; cine scie, la unu casu ôre care, la uă suflare de vântu ce incediū se pôte aprinde dintr'ua singură schinteia!

În Italia schinteia cea mare ce a ramasū era Roma. Nu s'a uitatū pôte c'acumu doi ani s'a închiăiat unu tratatū între Francia și Italia prin care s'a stipulatū c'ntermenū de doi ani Francia va retrage oscirea iei din Roma, că Italia se legă a nu ataca Roma ș'a opri ori ce atacū din afară. Termenulū retragerii a întregii oscire franceze din Roma s'apropiă, a venitū chiarū, căci este luna lui Septembrie. Papa, asicuratū în adevēru d'unū atacū din afară va rămânea însă singurū în facia supușilor sēi. Putea va trăi cu dinși? Nimine n'o crede. Ce va face darū Papa? Unū dicū că va pleca, alți că va publica în curēndū uă inciclică prin care va arunca fulgerile cerului asupra inimicilorū. Cestiunea este de cea mai mare gravitate. Multū însă a fostū, pucinū a mai ramasū, și prin urmare putemū acepta.

Schinteia este mare în Austria și'n Rusia. Wiena urmēză a sta în stare de asediare și arestările se facū cu grāmada în Ungaria. Bani nu mai suntū și supușii Imperiului suntū tare rânși d'aceste învingeri din afară, sugrumare din intru.

Rusia suprimă, cumū arătarămū chiarū limba polonă, precumū a supresū deja pe cea română din Besarabia. Ecă acumū ce spune Nordpostū, dupe uă depeșă oficială de la Petresburg, cu data 14 Augustu sēra.

„Conspiratori, cari au arătatū totū, suntū și osindiți. — Numele lorū vorū fi publicate în curēndū. — Karakasow a făcutū parte din douē societăți ale socialistilorū din Moscova în contra Guvernului, — care se numescū organizatiune și Iadū.

Societățile aceste erā în înțelegere

D-na de Nailhac surisă. — O cunoscu eū, dise ea, camū fără se scie ce dice, Inchipuți-ve că comitele Sandor...

— A! nu voiū confidență! strigă Jean. De vei spune încă uă vorhă, fugi! Unū omū de lume pôte se ghi-cēscă totū, însă nu trebuie se audă nimicū... Nu voiū se te silescū se'ți parū reu mai tîrđiu de acea a ce'ml vei spune și se mē urēcl vr'ua datū.

D-na de Nailhac tăcu, și se ultă în partea acea pe unde se depărtase Sandor. — Ce sciți de D. de Bois d'Arce? dise ea unu momentū mai pe urmă.

— Vē mai aduceți aminte de elū? Sunteți unu angelū!

— A! urmă ea mușcându-și buđiele, dacă cine-va a fostū emoționatū uă datū, trebuie se alerge la peirea sea, și se alerge pînă la mormintū?

— Linisciți-vē, și mai cu sēmă nu ve desperați. D. de Bois d'Arce e în fundulū Asiē, într'ua țeră unde civilizațiunea e mai feroce, decâtū cea mai mare barbară. Suntū la ministeriulu a-facerilorū străine sciri despre elū, și

cu Comitetulu revoluționariu Europeanu.

— Unū din membrii societății s'au dus în Polonia și au împărțitū otravă între ai lorū. — Tinta atentatului contra Imperatului era uă revoluțiune generală în tōtă Rusia. — S'a descoperitū uă agență polonă care lucra a se introduce bilete false de creditū în Rusia.

Cunoscemū fôrte bine sistemele guvernelorū cari vorbescu de bilete false, de plasografie, de socialismū, de proprietate, familiă și religiune. Ori și cumū însă dechiarările oficiale dovedescū că suntū în fundū schinteie mari. N'ar face mai bine Rusia se ne re-dea Besarabia?

Florenza 13 augustu.

Austria declară că e gata a trata d'a dreptulū cu Italia pentru pace; plenipotențiarī Italiani vorū avea depline împutențiri: pentru a negocia unu tratatū de comerciū și de navigare între Austria și Italia. Guvernulu Italianu continuă a sta în bună înțelegere cu Francia și cu Prusia. Francia, Prusia, și Engiltera susținū pe Italia în cestiunea fruntarielorū Veneziei. Se crede că cestiunile rezervate la negociașile pentru pace vorū priimi uă soluțiune satisfăcătōriă prin mișlôce pacifice. Uă regulare convenabile a cestiunii fruntarielorū ar suprima ori ce cauză de complicări viitorie între Italia și Austria, cari au uă deopotrivă trebuință de bune raporturi comerciale și de reorganizare internațională.

Naziune crede că negociașile pentru pace între Italia și Austria se vorū ține la Praga precumū și cele dintre Prusia și Austria.

Florenza 13 augustu.

Armistițiulū va incepe la 13 Augustu și va ține pînă la 9 Septembrie. Ostilitățile nu vorū putea relncepe fără unu avisū prealabile semnificatū cu țecē zile înainte. Aproxionarea Veneziei va fi liberă. Schimbulū prizonierilorū se va face la Udina și la Peschiera. Impiegați Italiani din teritoriile ocupate de Austria, precumū și impiegați din teritoriile ocupate de Italiani, nu vor fi loviți.

Marsilia 14 Augustu.

Scrisorile din Roma suntū de la 11. Observatore Romano publică unu comunicatū ministeriale care desminte reintōrcerea D. Vegezzi la Roma. E disū într'nsulū că Roma pontificală n'a făcutū nici-ua-datū alianță cu violatoriū sistemati ai drepturilorū sêle și că de a priimitū transacțiunī, a menținutū însă principiile.

Acelaș țiarū publică unu articlu redigiatū după maniera sea contra Observatore Catolico din Milan, care dedese Papii consiliū de a părăsi Roma după plecarea Francesilorū.

se speră multū de la rara sea inteligință.

— Gândiți că se va întōrce curāndū?

— Nu ve temeți, D. de Bois d'Arce a devenitū acumū cu totulū diplomatū. Dacă va reveni, elū nu va avea timpulū se'și vedă cunoscințele cele vechi.

— Nu suntū așia de tinără pentru ea se nu sciū ecēsta. Cândū cine-va e ambasadoro are privilegiulū de a uita totū.

— Mărturisitū celu pușoiū că acestū privilegiū nu e unū monopolū.

D-na de Nailhac nu putu se rețină uă mișcare de necasū. Jean, care o observa, gādi că femeia cea mai indiferentă, ca și cea mai pasionată, avea dorința de a face rāni vecinice. În acestū momentū Jean vedu pe Sandor pe malulū mării. Elū se îndreptă încetū spre casa d-nei de Nailhac. Jean își luă pālăria. — Mai ședū încă câte-va zile la Trouvill, dise elū. Dacă aveți nevoie de unu companiōn de drumū pentru a vē întōrce la Paris, mē punū la dispozițiunea d-tale.

FOITIA ROMANULUI

UĂ GHICITOARE DIN VIAȚA DE LUME.

(Urmare)

A doua zi, înainte de amia-zi ea primi visita lui Jean. Cândū itū vedu ea dete unū șipetū de veselie. — Altū peisagiū, altū șipetū! dise elū cu veselie.

— Acumū gādeamū pentru a țecēa ôră la D ta, ce v'ați făcutū, nu vē mai vedeți. De unde veniți?

— Vinū dreptū de la Bade; am fostū presinte la agonia unei ânime pe care uă femeia mai totū atâtū de framōsă ca d-ta o strivea cu miș de'mpuseturi de acū.

— Ei bine?

— A muritū vinerea trecută.

— Bine! Elū va învia duminica viitoră.

Jean salută. — Vorbiți cumū vē place, urmă elū; se vede că ca fragedă nepôtă a d-nei de Aureillan, ați luatū escelinta deprindere de a'nvia mai înainte de a muri.

Vorbindū, ei se preimblau în gră-

dină, Sandor trecu pe lingă ei. Cândū vedu pe d. de Bré, elū se opri; și pe urmă, salutându, își urma drumulū. — L'ați speriatū, dise d-na de Nailhac.

— Trebuie se'li chiamū?

— Nu, elū va reveni; ilū cunosceți?

— Comitele Sandor Brady? Nu e așia?

— Ce gādiți de elū?

— Deja uă întrebare? Ei bine! voi raspunde în stilū de procesū verbalu că comitele Sandor are trei-țeci și doi de ani, că a fostū bogatū cumū nu mai este nimeni decâtū în vechiulū Oriente, și că e încă bogatū cu tōtă confiscarea averii lui, că a fostū condamnatū la mōrte de tribunalele austriace, că e nobile ca repositulū rege Mathias Corvin, democratū în felulū generariului Marceau, și la nevoie aristocratū cumū era marele-conetabile Anne de Montmorency... Elū a voiajātū multū.

— Nu vē întrebū de aste.

— Atunci sunteți mai indiscrete încă.

— Suntū indiscretă pînă la virfulū unghiilorū. Cândū m'ar da cine-va cutia lui Pandor așū deschide-o.

DREPTATEA

Sufletul vieta, mijlocul bunului traiu galu fericirii unei societati este dreptatea, este domnia dreptatii in facerea legilor si mai ales in aplicatia lor.

Toți simțim acestu principiu, toți îl proclamăm, și cu toate acestea principiul a ramas in mare parte in stare de principiu, candu este vorba mai verosimil de aplicatia legilor și de relațiunile sociale d'ntre noi.

Dacă ne am cerceta mai intiu pe noi insine, dac ne am intreba consiinta, dacă am trece puțin prin minte învătăurile ce am găsit in istoria altor popore, negresitu că multa lumina s'ar face in ideile nostre asupra Dreptatii și pote că acesta ar fi pentru toți cel mai bun mijloc d'a înțelege dreptatea și d'a face d'ntre'nsa unu adeveru vedutu, simțitu și pipăitu de toți.

Acesta cestiune este pentru noi de cea mai mare insemnatate, căci de la densa astadi, și numai de la densa, aternă tota fericirea ce unu bunu Român pote dori pentru țera lui.

Cu cestiuni de acestea trebuie se ne ocupam mai mult, dacă vom înțelege bine ce avem de făcutu. Am criticatu toți, ani întregi pe catu timpu am vedutu in legile și in politica domnitore unu spiritu care nu raspunde la aspiratiile și la trebuințele nostre. Am criticatu și am lovit me-reu pina am surpatu ceea ce era reu ceea ce ne impedia și ne ruina. Acum, critica, ataculu, nu mai potu avea scopulu ce au avut in trecut. Constituțiunea supu care ne aflam este una din cele mai liberale ce pote avea unu poporu. Capulu Statului, prin crescerea sea, prin tradițiunile familiei sele, prin venirea sea chiaru între noi in împrejurari atutu de critice și de grele, ne dă toate garantiile că va fi unu domnu într'adeveru constituționalu, devotatu in toate Constituțiunil și adeveratulu bine alu Romănilor, Ministril suntu cei mai mulți, cei de la 11 Februarie, cei care au lucratu la resturnarea guvernului trecut, pentru că politica, faptele și mijlocele acelu guvern erau nedrepte, violente, apasătoare pentru Romani și primejdiöse pentru țera.

Acum daru numai avem cuvântu d'a critica și lovi ea in trecut. Cea ce trebuie se ne preocupe pe toți, scopulu mai de frunte alu tuturor, este se aducem fiă-care din noi mica noastră petra la clădirea noulu, edificiu, silindu-ne alu face cătu se pote mai bine și ferindu-ne de toate greșelele trecute.

Candū n'aveam legi bune, candū și Domnu, guvern, politică; tendințe, totu era reu, datoria noastră era de a lovi și numai a lovi, căci nu mai putu fi speranță de îndreptare. Candū însă

Pușinu timpu după acosta, Odetta plecă de uă dată, sculându inu acosta uă îndemnare a căru scutu este necunoscutu chiaru de femeile cari a sculă asomeni îndemnări.— Dacă elu mē iubese, își dse ea; va veni după mine. Dacă nu mē iubese, ... adio! Ea nu era prea sicură de ce dorea. In timpul călătoriei sele de căto-va ore, ea se întrebă pe sine și anali andu ca unu filosofa sensasiunile sele și nu găsindu nici una care se fiă lămurită. Ea își perduse linișcea; și ce cășcigase pentru acosta? Cărarea pe care Jeanna mergea cu atata sicuranță, nu o va călea și ea nici uădată? Cu toate astē ea nuși putea depărta gândirea de Sandor. Chiaru prin somnu ea vedea capulu lui inflăcăratu și palidu.

Uă lună trecu. Tōmna smulgea fără milă frunziile cele mōrte și le arunca prin drumurile cele umbrōse ale padurilor. D-na de Nailhac retrase la țera lăsa se dormă anima iei, precum s-lasă uă apă cătu-va timpu turburata seși reie limpeditea iei pentru a se

amū dobânditu legi bune, suntemu datoru a ne pune toți la lucru pentru a ne cerceta pe noi însine, a vedea ce ne lipsese și a ne sili se ne îndreptamū spre a face cu patință aplicatia legilor, și, prin acosta, desvoltarea și prosperitatea patriei noastre.

Dacă mai mulți ani am vedutu in jurnale critica și ne am învătătu numai cu critica, care era uă necesitate și care a ajunsu la scopulu seū, astadi se ne învătăm cu propaganta și explicarea ideilor, fără a căroru răspundire și cunosciță, Constituțiunei cea mai liberale, legile cele mai bune, silințele cele mai de laudă a căți-va omeni, voru remănea cu totul sterpe, fără nici unu rezultat și țera nu va face unu pasu seriosu înainte spre adeveratulu progresu.

Aceste cuvinte, ce credemū că voru fi încuviințate, ne facū a începe de astadi a vorbi despre ore care ideii și principe pe care le credemū de celū mai mare folosu a fi bine înțelese și acosta fără pretenți doctorale din partea noastră, cugetându și vorbindu românescu și avēndu mai multu in vedere trebuința poporului de a sci și pricepe cea celū pote face mai bunu, mai fericitū și mai sicuru de drepturile și libertățile lui.

Cu scopulu acesta, modestu vorbimū astadi despre dreptate.

Ceea ce ne a lipsitu însă mai multu pină astadi, ceea ce nu găsemū mai nici uădată într'unu chipu veditu in legile și guvernele trecute, este dreptatea. Lipsă de dreptate a fostu suferința îndelungata a poporului românū. Lipsa de dreptate este cauza cea mai insemnată a abuzurilor numeroșe, a ruinei de totu felulu, a corupțiunii, a scăderii simțulu moralu și a tristulu faptu de a sta atata timpu pe locu, cu mai multe semne și elemente de aperi de cătu de a merge inaintate. Și fiindu că numai aflându adeverulu și cunoscēndu bine ce suntemu ne putemū mai sicuru îndrepta, credēndu că acosta este dorința tuturilor Romănilor bunū, trebuie se spunemū asemenea că lipsa de dreptate n'a fostu numai in legile și guvernele trecute; a fostu in noi însine, in anima noastră, in consciința noastră. Nu este adeveratu acosta? N'a contributu acosta chiaru la dănuirea legilor și guvernelorū trecute a căroru lipsă de dreptate nu găsea nici uă stavilă, nu întâmpina nici uă protestație in adinca noastră nepăsare. Căți dintre noi ridicau glasulu, se uneau și protestaū prin toate mijlocele candū alți dintre noi erau nedreptățiți, loviți, insultați, jăfuiți? Nepăsare și tăcere, fără a ne gândi și înțelege că ceea ce se întēplă astadi alora, mēne ni se pote întēplă nouă, că uă logerea pe care o suferimū in tăcere nu se va mai schimba

vedea mai bine in fondū. Ea potrecea căto-va ore cu aculu și cu pianulu. Candū mâna ei întelnea cele două pagini insemnate de Unguru, ea le cămăta cu unu surisū. „Care din două va resuna uă dată își dicea ea. Sandor nu venise încă, însă unu simțimintu netrivinsu îi dicea că elu va reveni. Dacă lipsea presința lui, ea avea scrisori de la d'nsulu. Comitele voia gea in Italia. Unu ore care misteriu lăvelea acestu voia ge. Intr'uă dimiță, d-na de Nailhac găsi pe Sandor lângă d'nsa. Cu cea intia privire ea ghici că nuși perduse puterea asupra lui. — Multu am suferitu departe de d-ta, d'ise elu, am credutu că ora ultimei lupte va suna. Atunci dorēmu ca se fiă mōrtă.

— Mōrtă! repeți ea. — A! d'ise Sandor cu unu felu de esaltatiune mistică, in momentul de a da sângele mea in sacrificiu, nu sciți ce turburare pote se arunca in mine gan direa că uă dată veți fi a altuia. D-ta a altuia! ... Mai bine mōrtă, astu-felu mi s'ar părea că v'am perdutu mai puțin!

— A! d'ise Sandor cu unu felu de esaltatiune mistică, in momentul de a da sângele mea in sacrificiu, nu sciți ce turburare pote se arunca in mine gan direa că uă dată veți fi a altuia. D-ta a altuia! ... Mai bine mōrtă, astu-felu mi s'ar părea că v'am perdutu mai puțin!

nici uădată, că guvernulu care n'aude ref se deviu matură și domnă de densa, și ca se dicemū așa, se se incorporeze cu densa.

„Vomū se împacămū elementele cari stau ne-mecatu in lupti unele cu altale in țera noastră, și se intervenimū între ele, in locu de a mai mări încă abusu ce există deja. Vomū se instruiimū massele, se le facemū cunoscutu și se le espicămū, cele ce suntū ignorate și neînțelese de ele, se esaminămū cu amănunțime cea ce ne interesează d'apropu și atinge într'unu modu directu seū indirectu interesle nostre vitale — in locu d'a discuta cu frase pompoșe idei neescentabile și lucruri ce suntū departe de interesle nostre. Vomū se desvolumū cu sânge rece defectele, se condamnămū necapacitatea, și se scotemū la lumină meritele și capacitățile.

„Vomū apăra dreptulu și ecitatea, in ori șice parte le-amū afla — și in contra necetiță și intoleranței cu visiera ridicatū vomū rădica vocca fără pregetū, in ori ce timpu și la ori ce ocașiune.

„Ne vomū sili se lucrămū pentru progresulu intelectualu și pentru mărirea simțulu moralu alu țerei nostre, și se indicămū meșiele cari suntū proprie se de unu avēntu prosperariū materiale, și se fundeze conființa generale.

„Ne vomū opune cu francheța procederiū și mesurilorū Guvernulu, dacă acestea nu ni se voru pare patriotice și potrivite. — D'altă parte vomū susține și vomū ajuta guvernulu din toate puterile nostre in totu ce este utilu și poporaru. In fine, v'imū ca Romani se se potū stima pe ci eșși, se pote avea juste pretențiuni la deplina stēmă a poporilorū străini.

„Acosta este programa noastră.

Acesta programă trebuie se fiă aplaudatū de toți, trebuie se conviu tuturilor și n'adeveru că nisce bărbați cu talente, cu sciință, daru cari ca străini n'au luatū parte la luptele nostre de partite, o potū implini mai lesne. Credemū daru că noua fōiă va fi susținutū de toți; ea apoi ne face unu îndonitu serviciu, căci fiindu jumetatu in limba Germană, va servi România și n'adoc și libera Germania.

In No. 1. Independința Română publicū unu articlu supu titlu „uă privirē asupra trecutulu.”

Suntū, după noi, multe aprecieri drepte in acea lucrare. Acolo s'aratū încă că nu numai necapacitatea și lipsa de educațiune politică a fostulu domnu a fostu cauza peiri nostre, ci și ajutorulu ce a găsitū acea politică. Dupe ce aratū relele acelorū timpū d'ice:

„Și pentru a doua oară luămū uă fōiă albă spre a insemna pe densa viitōrea noastră istoriă, viitōrele nostre acțiuni. Dēra cerințele ce ni se voru pune de acum inainte au devenitū mai mari, responsabilitatea ce amū luatū asupr-ne a devenitū mai severă, amū intratū in etatea juniei și Europa și opiniunea publică cerū socotēlă asupr.

Celu d'ntiū actū ce amū comisū după cēdere Guvernulu ostilū libertății și incapabilū, fu alegerea unu străinū.

Dorința țerei se declarū pentru acosta, indouitū: Uă dată, prin vocca plebiscitulū, a doua oară prin legalū reprezentai ai poporulu.

Salutămū fericita alegerea principelū Carol de Hohenzollern de Domnu alu Romănilorū, și esprimămū deplina noastră conființă pentru persōna acostuī principe inteligente, care in repetite ori și-a manifestatū deja buna sea voia ge de a implini mēreța și frumoșea sea misiune.

D-na de Nailhac se'nforă; ea audia vocea pasiunii in totu ce are ea mai aspru și mai profundu.

— Lăsați-mē se mai trăiescū încă puținū, d'ise ea cu uă voce emoționatā, și spunei mi ce v'a reținutu dincolo de Alpi. — Nu v'am spusū? Eram chiămatū de acei cari au dreptulu se mi d'icā: „Vino!” Căto-va d'le de repausu mi'au fostu date ș'am alergatū lângă d-ta. Voiu trăi lângă d-ta pină candū va suna ore; pentru cea intia dată am învătătu a o escepta cu frică.

ref se deviu matură și domnă de densa, și ca se dicemū așa, se se incorporeze cu densa.

„Vomū se împacămū elementele cari stau ne-mecatu in lupti unele cu altale in țera noastră, și se intervenimū între ele, in locu de a mai mări încă abusu ce există deja. Vomū se instruiimū massele, se le facemū cunoscutu și se le espicămū, cele ce suntū ignorate și neînțelese de ele, se esaminămū cu amănunțime cea ce ne interesează d'apropu și atinge într'unu modu directu seū indirectu interesle nostre vitale — in locu d'a discuta cu frase pompoșe idei neescentabile și lucruri ce suntū departe de interesle nostre. Vomū se desvolumū cu sânge rece defectele, se condamnămū necapacitatea, și se scotemū la lumină meritele și capacitățile.

„Vomū apăra dreptulu și ecitatea, in ori șice parte le-amū afla — și in contra necetiță și intoleranței cu visiera ridicatū vomū rădica vocca fără pregetū, in ori ce timpu și la ori ce ocașiune.

„Ne vomū sili se lucrămū pentru progresulu intelectualu și pentru mărirea simțulu moralu alu țerei nostre, și se indicămū meșiele cari suntū proprie se de unu avēntu prosperariū materiale, și se fundeze conființa generale.

„Ne vomū opune cu francheța procederiū și mesurilorū Guvernulu, dacă acestea nu ni se voru pare patriotice și potrivite. — D'altă parte vomū susține și vomū ajuta guvernulu din toate puterile nostre in totu ce este utilu și poporaru. In fine, v'imū ca Romani se se potū stima pe ci eșși, se pote avea juste pretențiuni la deplina stēmă a poporilorū străini.

„Acosta este programa noastră.

Acesta programă trebuie se fiă aplaudatū de toți, trebuie se conviu tuturilor și n'adeveru că nisce bărbați cu talente, cu sciință, daru cari ca străini n'au luatū parte la luptele nostre de partite, o potū implini mai lesne. Credemū daru că noua fōiă va fi susținutū de toți; ea apoi ne face unu îndonitu serviciu, căci fiindu jumetatu in limba Germană, va servi România și n'adoc și libera Germania.

In No. 1. Independința Română publicū unu articlu supu titlu „uă privirē asupra trecutulu.”

Suntū, după noi, multe aprecieri drepte in acea lucrare. Acolo s'aratū încă că nu numai necapacitatea și lipsa de educațiune politică a fostulu domnu a fostu cauza peiri nostre, ci și ajutorulu ce a găsitū acea politică. Dupe ce aratū relele acelorū timpū d'ice:

„Și pentru a doua oară luămū uă fōiă albă spre a insemna pe densa viitōrea noastră istoriă, viitōrele nostre acțiuni. Dēra cerințele ce ni se voru pune de acum inainte au devenitū mai mari, responsabilitatea ce amū luatū asupr-ne a devenitū mai severă, amū intratū in etatea juniei și Europa și opiniunea publică cerū socotēlă asupr.

Celu d'ntiū actū ce amū comisū după cēdere Guvernulu ostilū libertății și incapabilū, fu alegerea unu străinū.

Dorința țerei se declarū pentru acosta, indouitū: Uă dată, prin vocca plebiscitulū, a doua oară prin legalū reprezentai ai poporulu.

Salutămū fericita alegerea principelū Carol de Hohenzollern de Domnu alu Romănilorū, și esprimămū deplina noastră conființă pentru persōna acostuī principe inteligente, care in repetite ori și-a manifestatū deja buna sea voia ge de a implini mēreța și frumoșea sea misiune.

D-na de Nailhac se'nforă; ea audia vocea pasiunii in totu ce are ea mai aspru și mai profundu.

— Lăsați-mē se mai trăiescū încă puținū, d'ise ea cu uă voce emoționatā, și spunei mi ce v'a reținutu dincolo de Alpi. — Nu v'am spusū? Eram chiămatū de acei cari au dreptulu se mi d'icā: „Vino!” Căto-va d'le de repausu mi'au fostu date ș'am alergatū lângă d-ta. Voiu trăi lângă d-ta pină candū va suna ore; pentru cea intia dată am învătătu a o escepta cu frică.

Acesta misiune înec este totū așa de frumoșea și grea. Dea Domnulu ca junele nostru principes aibă puterea a o escuta, și nașunea se lū susșii cu toate puterile ce se potū termina o-pera sea civilizatiōria. O dorimū cu sinceritate și din fundulu animai. Reconoscerea puterilorū nu pote și nu va fi refusatā. Noi viețimū într'unu timpu in care trebuie fără invoiālă se se fie contu de voia ge generală a unei nșuni candū acosta sea se se facū a fi stimatū prin purtare sea

Viitōrele nostre aspirariū trebuiescū îndreptate către acosta; a se lecui plagele de mai înainte. Trebuie se îndreptamū și se regulămū menagiulu Statulu nostru, se propagimū progresulu intelectualu, se întărīmū simțulu moralu, se rădicămū prosperitatea națională. — Trebuie se punemū conducerea afacerilorū nostre, in mânelo unorū 5. meney cari ne oferū garanții prin onorabilitate, capacitatea și energia voia gei; Trebuie se nșel-gemū misiunea țerei nostre, care este naturalmentu aceea a unu „Statu de agricultură” și pe care trebuie se lū cultivămū și se lū facemū „unū modulu de Statu de Agricultură”. Trebuie se ne folosimū de utila nostre puseciune geograficā, care ne permite se facemū cu succesu comerciū și industriū

Pentru acestu finitū trebuie se ne procurămū noi mijloce de comunicare, se imulțimimū și se îndreptamū pe cele vechi, și se fundamū institute noui poporare și folositorū, cari se propage și se nime comerciulu, industria și comunicațiunea ca mare. Avēndu înaintea ochilorū și urmărindū acosta țintă, vomū implini viitōrea noastră misiune și vomū secunda pe principiile a și impli p'a sea.

Neumire, perdere de timpu, prăpădirea puterilorū nostre morali și materiali, usșirința și dilapidare rămă-ne ca suvenire admoniūle a trecutulu. Unitate, activitate, prețuire a timpulu, serioșitate, energi și onestitate in acțiunile nostre— vorū fi mijlocele cari ne oferū cele mai frumoșe garanție pentru unu viitorū onorabi și fericitū.

Totu aceste ideie și n'văzăminte salutarie le găsimū și in „Desbaterile” de la 7 Augustu.

„Poporū agricolū și favoratū de natură, noi suntemu datoru a pune industria și comerciulu naționalu pe unu picioru de serioșă desvoltare, căci numai cultivēndu și înalțindū resursele nostre materiale vom putea asigura țerei uă prosperitate durabilă și uă viață mai liberă. Trebuie se înțelegemū, uă dată pentru totu d'aua, adeveratele nostre interese, adeveratele nostre nevoi. Altmintrelea nu le vomū putea satisfacē, nu le vomū putea implini nici uădată; nu vomū face, fără acosta consciință de noi, decâtu a ne învarti într'unu cercu de bronzu din care n'ar fi peste putință a eși și care ar fi, pentru progresulu nostru, uă barieră neinvinsă.

Industria are dreptū scopu a sege pe omū din servitudinea vieței materiale și, ea astu-felu ca este drumulu celū mai naturalu către eserciulu libertății politice. Unu poporū de funcionari nu va fi nici uădată in adeveru liberu, căci libertatea constă in desvoltarea individualității și in mēciū nu omorā mai lesne acestu caracteru de grandōre alu omulu ca carierele birocratice, generalmentu vorbindū. Rusia ne oferū întru acosta unu esemplu viū: voia ge, pe care nimicū n'o mărginesc, a ezarulu, se vede paralizatū prin energi birourilorū. Nu totū astu-felu se peteē însă lucrurile in Anglia, Belgia, America, unde cetățenulu trăiesc uă viață independentă, bucurându-se de fructulu travaliulu seū și neacceptândū de la guvernū de cătu ceea ce atinge comunitatea. Neînțetatu ocupatū cu conducerea afacerilorū și intereselorū sale, elu se preparū cu modulu acesta a se guvernă singuru pe sine și cea unica cale care duce pe unu poporū la adeveratulu self-government.

Administrațiunea unei ferme, unei fabrice, unei case de comerciū formēlă mai iute și mai cu folosū educațiunea politică a cetățenulu de cătu participarea lui la misterele și la intrigile unei

belulu. Mulți din acei ce plecă nu voru mai reveni însă ce mi pēsă dacă voiū fi de n numărul celorū cari peste puținū pământulu i va acoperi? ... N'aveamū de cătu uă singură speranță, ea e mōrtă!

D-na de Nailhac sta in picioare, învelitā cu uă rochiā albă care o făcea se sēmene cu uă umbră. Palōrea morimintelorū se coborise pe fruntea iei. Sandor se aruncā la picioarele sele. — A dac'ăți fi voitū! d'ise elu.

Elu rădică încetū capulu, și cu uă voce care avea sunetele unei melancolie profunde: Dac'ăți fi voitū așū fi a d-tale, urmā elu; pentru ce n'ăți primitū darulu vieței mele?

La vederea astei frunte palidă și predestinatā la mōrte, Odetta se plecă, și, înconjurând-o cu braciile iei, plecă spre d'nsa buziile sele ardintū.

— A! tu mē iubesci! strigā Sandor. Pacinū mai pe urmā elu nu mai vedea pintre arbori de cătu umbră unei rochiā albe ce fugea. Elu ar fi pututū se credū că visase, dacă bătielē animelū lui nu'i arū fi spusū că ținera fe-mei era acolo unu momentu mai înainte. (Șfirșitulū pe mēno).

revoluțiunii. Franca nu face, de la 1789, de câtă a căuta prin revoluțiunii să libertate pe care n'o găsească dar pe care industria 'o țese firu cu firu fără scormot și agitațiunii.

„Și cu toate acestea n'avem de câtă se privim spectacolul acelor individualități colective, cari se numesc societăți industriale, pentru ca se ne convingem pe deplin de germele de libertate politică ce residă în toate acele campanii de băne, de drumuri ferate, de securanțe, de credit, în toate aceste asociațiuni diverse unde oamenii se adună în comun pentru a discuta asupra propriilor lor afaceri, pentru a vota fonduri și a da impulsione întreprinderii. „Se învață astăzi felu, după cum țice un deputat francez, a se servi de cuvânt și a mania resorturile guvernământului reprezentativ, în care consiliul de supraveghere formă puterea parlamentară, giranța puterea executivă, și în care acțiunile sunt corpul electoral.”

„Nu putem îndestula stării asupra acestui punct, noi cari simțim pentru Românii trebuința unei dezvoltări agricole și industriale. Vom reveni adese-oră în coloanele foie noastre asupra acestei trebuințe și ne vom sili pe câtă va sta în puterile noastre a împinge spiritul public către această direcțiune de prosperitate. Natura ne a dat un pământ fertil și o climă favoritoare, dară acesta nu este destul pentru ca se avem dreptul a ne crede deja avuți. Suteam din contra prea săraci în comparațiune cu ce ar trebui se fiă uă țără așa de bine-cuvântată de Providență ca a noastră.”

„Vom fi avuți numai atunci când vom sci trage din pământul nostru foloșele ce elu conține, când vom da agriculturii noastre uă dezvoltare rațională, industriei noastre uă miscare de perfecțiune și uă mai mare extensiune comerțiului nostru. Numai astăzi-fel vom putea parveni a crea țerii resurse noi fără a stabili noi impozite, numai astăzi-fel vom putea spori și asigura averea și prosperitatea tuturor.”

„Acestea sunt cuvintele pentru cari noi vom privi totu deuna cu uă via satisfaciune ori ce încercare de ameliorare în aceste ramure de avuție publică și vom rămânea recunoscători acelu guvern care s'ar face promotorul unor asemenea reforme. Acestea sunt cuvintele cari ne faci se aplaudăm fericita idee a Onor. ministru de lucrări publice de a contracta cu D. Eugenii Gavand facerea studiilor preliminare pentru construirea viitoare de linii ferate de la București la Ploesci și Pitești. Înlesnirea transportului este care dă viață transacțiunilor comerciale și care mărește consumațiunea scăzându prețurile.”

Desbaterile publica încă unu articolu în care salută reorganizarea țiarului Sentinela care, țicu Desbaterile „este unu organu ce a luptat cu bărbăție în contra regimului de despotism desfrănat al lui Cuza.” Dup'acosta intră în desbateri cu Sentinela în privința unui articolu alu acestei foie, intitulat: „Altă sistemă, aici-a și omeni”

Noue ne témă, țicu Desbaterile ca nu cumu—va cu asemenea critice se ne întorcem la faimosa devisă a d lui Cogălniceanu „la legi noi omeni noi” care scim că rezultate frumoșe și fericite ne a dată când inventatoarele iei a ajuns la putere.”

Nu intervenim în această desbateri ce a provenit credem numai dint' uă ne înțelegre; dară ne unim cu Desbaterile și credem că și Sentinela se va uni, când țicu.

„Cea-a ce trebuie se combatem este corupțiunea, imoralitatea, relele moravuri și obiceiurile arbitrării în exercitiul funcțiunilor. „Șatunci lu putem pronunția unui ostracism în contra unei părți notabile a marilor funcționarilor.”

„Se nu facem arbitrării nici chiar în contra arbitrariului, nici chiar pentru bine, fiind că luăm deprinderi rele. Ori ce guvern și ori ce societate se n'abă naintea ochilor de câtă „justiția” pentru toți fărăosebire.”

Așa trebuie se fiă, mai repetim și noi, ș'asă va fi, dară numai atunci când ne vom întruni, vom desbateri, ne vom lumina și ne vom alia cu toții se vom se fiă așa.

Sentinela publica unu articolu, supțu titlul Dreptatea pe care-lu reproducem în întregul se, ne avându ce scurta, atâtă ni s'a părut de neapărată a fi cunoscută de toți.

În cel-laltă parte a țiarului Sentinela, ie, la țarfă, cu vechal agerime, țiariele Trompeta și Legalitatea, și spune cea-a ce ea crede c'au fost și sunt aceste foie.

Trompeta, Legalitatea și Reforma, n'au altă misiune de câtă a ataca Constituțiunea, Guvernul, pe Dom-

nitoriul chiar, și mai cu semă doue divide: pe d Brătianu și C. A. Rosetti.

Două omeni se pără din țără, și lumea va fi linsită și fericită, țicea udată unu țiaru din București ce se publica supțu titlul Unirea.

Două emeni se pără din țără, țicu, în toate țilele acum aceste țrei țiarie, această treime a virtuții ș'a patriotismului.

Nu discutăm; virtutea acestor omeni este pre cunoscută, precum negreșit și viciile noastre și d'acea-a nu ne credem în dreptul nici chiar a-le adresa cuvintul. Acosta privește pe publicu mai mult de câtă pe noi, care ne cunosc pe toți. Ș'apoi, n'ar fi uă mândria, neertată din parte-ne, a desbateri contra a țrei foie care nu ceru, pentru fericirea unui națiuni de câtă uciderea a două omeni!

Ce se fiă ore acesti omeni, cari două numai și opresc d'atâtea ani fericirea unui națiuni întregi! Și ce se fiă acea națiune care nu pte propăși de câtă din cauza a două omeni! Și cine sunt cei țrei săni cari acum n'au altă misiune de câtă a combate, cu speranția d'a ucidere două omeni! Și pentru ce acosta? pentru care scopu și pentru care rezultat. Lumea va ugeta, va judeca și va otări.

Prin decretu cu data 9 Augustu corentu, interzicându ministerului justiției, cu care a fost insărcinat d. Ion Strat, încetăz.

Prin decretu cu data de 6 Augustu, se acordă congediu pe câte două ani locotenentului Căcalțeanu, sub-locotenentului Brătianu din geniu și sub-locotenentului Stoica din artilerie, spre a merge în scolare din Franca pentru studiu; pe acesti țimp, acesti ofițari, se vor bucura de solda gradelor ce au.

MONITORULU din 10 Augustu publica unu referat al d-lui Ministru alu agriculturii, comerțiului și lucrărilor publice, prin care spuinđu că prezintându consiliului de ministri proiectul de contractu pentru studiul căiei ferate de la București spre Pitești și Ploesci, nu putea se inserie la paragrafulu studiilor suma aprosimativă ce trebuie pentru plata țiselor studiu, pentru că nu pută încă sci ce economii vor aduce reducerile făcute în bugetul anului corentu.

Reducțiunile acum făcute, permițându a se inserie suma de 170,000 lei în bugetul anului corentu, propune onoratalu consiliu se bine voescă a aproba uă schimbare la jurnalul încheiat în 23 Iuliu anul corentu, și anume la ș 3 alu deciziunii care se se preschimbă în următorul mod:

Studiile făcute de D. Gavand, se vor supune în cea anteu sesiune viitoare Representațiunii Naționale, eră pentru acesti studii se va inserie în bugetul anului corentu suma de 170,000 lei.

Consiliulu ministrilor încuviințază dispozițiile țisului referat, și M. S. Domnitoriulu aprobă jurnalul Consiliului de ministri încheiat în asti privință.

Prin decretu cu data 7 Augustu corentu, d-nu Colonelu Gadela, este numit prefectu alu poliției orașului Iași, în locul d-lui Eugeniu Ghica, demisionat.

Prin decretu cu data 4 Augustu corentu, d-nu George P. Rătescu, se confirmă în postul de al 2-lea comptabilu la casieria generală a dist. Oltu, cu primirea leii de la 1 Augustu.

Prin decretu cu data 8 Augustu corentu, d-nu Nică Iosivescu, este numit portărele tribunalelu Museel, în locul d-lui Alecu Apostolescu, demisionat.

Prin decretu cu data 7 Augustu corentu, d-nu Gr. Manciu, vechiulu profesor de musica vocală și remas acum în disponibilitate cu ocaziunea reducerilor făcute în personalul scolare de musica și declamațiune din București, se numesc în postul vacant de maistru de musica vocală, la scoale primarie din capitală, cu retribuțiunea de la 1 Augustu corentu.

D. P. Voinescu, fostu șefu de birou la direcțiunea generală a arhivelor Statului, se numesc secretaru la Consiliulu permanent de instrucțiune.

ORDINU DE DI CĂTRE GARDA CETĂȚIANA.

Guarță de toate gradele.

Art. 43 din legea guardei cetățene prevede uă amendă de 200 lei pentru guardul care nu și face uniformă și nu se echipază în termenii de țrei luni. Acelu termen a trecut încă de la 17 Iuliu.

Înainte de a usa de articolul legii, viu a mai prelungi termenul cu uă lună, și a face apelu la buna voință a d lor guarți ca, la 17 Augustu negreșit, se fiă toți uniformați și echipați.

Domni guarți vor înțelegre, credu, acestu apelu precum și trebuința d'a se echipa îndată, mai cu semă că în curându are se se faci sfințirea stindardelor unde trebuie se fiă toți în uniformă.

Totu de udată, subsemnatulu face apelu și la buna voință a celor cu stări, atâtă dintre guarți cât și din cei escluși de lege, spre a veni în ajutorul celor fără de mițloce, cari n'au cu ce și face uniforma.

P. Inspectoru generalu, Colonelu Gărdescu.
No. 812, Augustu 4.

OFRANDE

D. G. Magheru, animat de sentimente binevoitore, a făcutu ofrandă patriotică tesaurulu publicu suma de lei 774.

Ministru esprima a sa sinceră mulțumire.

— D. Petrache Chirăzescu, polițaiulu din Caracal, a oferit armatei unu calu.

Ministru i mulțumesc pentru patriotica sa faptă.

MĂSURI PRESERVATIVE PENTRU COPILU DE ȚIȚĂ CONTRA CHOLEREI.

S'au recomandat mai multe mesuri contra cholerii, aceste mesuri însă sunt pentru cei mai în virstă, care se pot feri și păstra însuși contra influințelor vătămătoare.

Voescu însă a face aci ore cari, băgări de semă asupra copiilor de țită și înțarțai, a căroră îngrijire este încredințata altora.

Aceste ființe mici, ale căror canalu de mistuire este atât de slab, sunt multu mai curându espuse înboințvirilor, de câtă cei crescuți și virtoși, și ce am mică erore de dietă are mare influință asupra fragedulu lor organismu.

Este cunoscut că copii în virstă până două ani, în care periodă cade și creșterea dinților și a înțarțării sunt foarte multu espuși bolilor și cea mai mare parte, din ei cari sunt atinși de cholera devin prada acestei epidemii. Așa dară spre evitarea pericolulu la care sunt espuși, voi da aci explicațiune practice mamele și doicelor cum trebuie se urmeze în țimp de cholera, în ceea ce le privește pe d-lor, și în genere pe copii, care sunt cu atâtă mai necesare cu câtă asistența acestor ființe atină de la buna îngrijire.

În țimp de cholera, fiă care nutricea trebuie a se păzi de recelă, a ține dietă ferindu-se de mîncări, cari aduc diaree se deveslesc gaze, care de și lor nu le sunt veltămătorie copiilor însă pot se devie vătămătorie.

După uă iritațiune, supărare s'au spaimă se se ferescă de a da copiilor țită căci se înțimplă copiilor nu numai spasme, ci chiar vârsări și diaree.

Asemene mamele nu trebuie se perđu pe copii din ochi, iar doicele se nu plece prea departe d'acasa, căci este cunoscut că servitoarele ce se impace pe copii când pling, le încarcă stomachulu cu pome, pepeni, porumb etc.

Regulă, curățenie, aeru curat, cameră luminosă și căldură sunt totu deuna necesario pentru conservarea sănătății copiilor.

Asemenea când țimpulu este senin și uscat se se preimble copii la aeru liber, afară de sora, când aerulu se recosce.

Doicele nu trebuieș așezate în camere dospice, întunecose se umede, căci acosta produce efecte defavorabile asupra fragedelor ființe din care cause provin mai multe bôle (precum scrofula etc.)

În astu-fel de casuri mai bine este d'a se lipsi cine-va d'ua cameră mai spațiosă lăsindu-o pentru copii, de câtă ai lăsa se fiă supuși unor asemenea pericolose bôle.

Camera doice se fiă nemișlocitu lângă a părinților.

Din sperință s'a probat că cei mai multu copii răcesc noțtea când se deveslesc în somn și remăn mai mult țimpu goi; sub ciarșafu se se puia uă țoftă ceruită și asternutul se fiă mereu aerisit.

Când unu copiu suge lapte diatr'unu biberon, acesta trebuie se fiă bine spălatu cu apă fierbinte și bine uscatu, căci neglijindu-se laptele devine acru, și causădă acrelă în stomachu și matrice.

Mai nainte d'a se da lapte copilulu trebuieș a se încălzi laptele în apă fierbinte, laptele stătu peste noțte devine nesănătos; dacă mama are țită

în abundență nu este nevoie de altu nutrimentu. Gara copilulu se curăț de două ori pe ți.

Uă deosebită băgare de semă trebuie a avea asupra copiilor în țimpul creșterii dinților, căci în acesti țimpuri sunt mai p'apinși și espusi la diaree și răcelă.

Dupe sperința mea copii sunt espuși celui mai mare pericolu în țimpulu înțarțării, întimplându-se de multe ori erori foarte grave produse prin irregularitățile nutricelor, câtă și prin cantitatea și calitatea mîncării care li se dă, apoi chiar și mumele ar trebui se ie în băgare de semă că trecerea de la unu nutrimentu de lapte dulce la unu altu mai substanțios, cere cea mai mare îngrijire și ar trebui se nu le de din țote ce seallă pe masa lor, ori chiar se le de carne, pe care nepuind'o mesteca, o inghitu înțregă, și stomachulu lor pre slabu de a o mistui, acosta devine cauza multor consecințe rele.

Pentru copii ce se înțarcă ar fi mai nimeritu a se adopta sistemă d'a se nutri de cinc ori pe ți, și nutrimentulu se se compue de cafea albă cu frandela, oreșu sau țrișu cu lapte, supă bine fiartă, legume ușore, iar carne numai tocaltă sau rasă.

Dacă acosta sistemă se va observa până la două ani, sănătatea copiilor se va conserva.

Dacă, dupe observarea cu scrupulositate a acestor precauțiuni totu s'ar ivi dearea, pe care mamele credându cu nedrept că provine din cauza creșterii dinților și a limbricilor o neglige și întirde cu consultarea unui medic; în țimp de cholera se nu se neglige nici unu moment și aci abție de ori ce, care produce lesno diaree, cum sunt, castraveți aci, pome, pepeni, se legume verđi, și se se de oreșu, supă de arpecaș și friptură.

Copilulu se sugă mai rar, iar celor mai în virstă se li se dea cafea de ghindă cu lapte, supă de arpecaș se de sago pisat, arrawoot, se salapă fierde cu supă și în genere se li se dea mai rar și în cantități mai mici de nutrimentu; de bâu se li se de uă țiertură supă de oreșu se de salapă. Copilulu se se învelescă în flanelă ca se fiă caldu.

Curățenia cea mai mare se se observe în hainele și corpulu copiilor.

Când copilulu arată nelinise, pling, țipă înainte de deșertare, adună picioarele spre vintre, atunci se se încăldeș carpe puindule pe vintre și se se de unu ceiu de molisă se de mușetel. Dacă diareea cu mițlocele acoste nu se va opri cel mult în două țile, dacă deșertările vor fi mai dese, dacă copilulu slabesc, ochi se infundă, glasulu devine mai răgușit, vintrele retrase și môle, mânia și picioarele mai reci, sete multă, atunci este țimpulu d'a se consulta unu medicu.

Dacă am citat numai lucruri cunoscute, acosta totu are scopulu de a aduce aminte, și de a îndemna la uă strictă observare a acestor precauțiuni.

Dr. Billitz.

F E L U R N I M I.

— D-na N... era singură la moșie, și când țicem, singură, sperăm că publiculu înțelegre ce va se țica a fi cine-va singură. Singur este omulu când nu are înținsulu dreptu tovrășu, principiu, virtute, simțimentulu datoritorilor, cultulu familii. Acosta este adeverată singurătate care în idoveră omă. Era dară singură. Soțulu d-oi amplotu în orașulu T... J... nu putuse s'o acompanieze. Acosta însă nu era a descurajă pe d-na N... uă altă persoană ocupa gindirile se și acosta ca și soțulu se se află totu în acelu oraș. Uritulu, dară, o coprinsese, viața la țără i devenise insuportabilă. Într'ua țic făcu doue scrisori, una de afaceri adresată soțulu se, alta pluu de amoru pentru d-X. Unu omu calare fu însărcinat se le ducă. Curierulu însă nu fusese bine alesu, elu nu scia ceti și dede scrisorile după inspirațiunea așa scrisorea amantulu cădu în mânia bărbatulu și a barbatulu o primi amantulu. Se pte lesno inchipui neplăcere amantulu și furia bărbatulu. Acosta însă tăcu, nu căută se se esplice cu amantulu, din contra întinindu-l, îi întine uă mână amicale și îl u invită se prizescă cu elu. X nobănuindu nimic, primi cu plăcere. Sora amantulu și bărbatulu stău la masă faciă în faciă suridindu-și, inclinandu-și urindu-și unul u altu-a cele mai mari fericiri — în-

terase. — Vinulu amățise puținu pe d. X., d. N. insistă se nu eșă de la elu în astă stare și i oferi odaia novestii sele pentru a se repausa. X... nu pută refusa uă invitare care-lu încanta așa de mult și înțră, îngănuindu. Patulu ei!... Dară acolo nonorocitul avea se găsescă mörtea. Abia trinti capulu pe pernă, și uă delunare se audi și X. dede unu gemet sfșitoriu. Barbatulu ascunsese uă puscă, după pordelile patulu. O sfără care era legată de țrăgătoare și vărită supțu capățiu, apesată de capulu lui X. făcuse se se sloboză pusca. Justiția a făcută cercetările cunvenite și se țice că bărbatulu a mărturitu crime.

Domnule Redactore!

Între multimea costionelor politice și cosmo-politice care sunt la ordinea țilei în țără noastră și care ne'a amățit pe toți, mai este uă costione foarte însemnată care astă-țic este înăbușită de grămădirea costionilor politice.

Este vorba, Domnule Redactore, de costiunea Dimboviții. Ce se face certulu Dimbovița? Seu mai bine nemeritu, cu Potopulu Capitalii București!

În adeveru, noi Românii suntem întocmai ca copii... uităm foarte lesno pericolulu în care am fostu căduți.

Astu-fel am uitat îndată acele două teribile țolpe care se cuedară unulu dupe altulu în vira anulu 1864 și în Primevera anulu 1865... Atunci când jumătate din Capitalu dăcea în apă și când nu primeam cu ochi cum hunurile noastre erau prada înfricoșatulu elementu!

Acum iată-ne adormiți cu țoți, și guvern, și cetățeni, până când se ferescă Dumneșu! iarăși ne va ingrođi pericolulu, și tocmai atunci avem se ne descoplam când de securu are se fiă pre țardiu.

Am auditu, Domnule Redactore, că spre evitarea inundațiunii s'au săpat unu mare canală la satulu Joi'a dară din nenorocire a remas neterminat... mai este unu locu de vre țecce stinji de săpătură și unu podu de construit spre a putea fi folositoru acelu canală la unu pericu de inundațiune. Acosta lucrare era se se termine încă din țomna anulu trecut, și stă până astă-țic în nelucrare, astu-fel în câtă de nu se voru lua mesuri a se osecuta acum îndată restulu de lucrare, are se se astupe și săpătura făcută până aci cu atâtă cheltuială; și capitala are se remă iarăși în voia împlării, dacă la țomna se în primăveră voru veni apele mari.

Totu pentru evitarea inundații se țice că se face și lărgirea mății Dimboviței care se vede începută de sub cotroceni și terminată la grădina cu cai; am țis lărgirea mății, iară nu adăncirea ei, căci nu se adăncitu de locu.

Ce păcate se fiă pe noi, domnule redactore, de începem lucrurile totu pe dos? În locu se ne ocupăm cu canalizarea riulu Dimbovița, noi ne-am apucat se canalizăm Podulu Mogoșoiu... Ore ce vomu se atom cu modul acosta de procedare? Strada canalizată și înecat!... se pte că canalizădu strada Mogoșoiu scăpăm orășulu București de Potopu!... mai știu minune... pte că astu-fel de proiecte voru fi datu Inginerii nostri pentru salvarca capitaliei!

Nu vinu cu acosta, Domnule redactore, se combatu în principiu canalizarea stradelor, din contra cunoscu însum că este de mare necesitate pentru curățenia orașulu, însă rāulu trebuie stăpitu din rădăcina lui... mai întâi se scăpăm de înecăciune ș'apoi se ne gândim la înfrunșetare.

Dupe opiniunea mea și chiar dupe a d-tale, nu mă îndouiescu, podulu Mogoșoiu putea se mai ducă și necanalizatu cumă a dusu-o și până acum; iară noi acestia cari locuim în partea de jos a capitalii n'o mai putem ducă cu inundațiunile... osebitu de averile noastre care s'au perdut și pentru cari nu încetăm a plăti fonciera ca și cei laltu locuitori din partea de sus a capitaliei, de și casele noastre cele mai multe stău gole, dară suntem cu anima sărită în totu momentulu că într'ua noțte de nenorocire o se ne pomem în apă!

Primu, etc. Ioan Dumitrescu.

D. Saniel Marcus, care a fostu în serviciulu meu: Pam depăratu din postul meu de la 1 corentu Iuliu Augustu.

G. DASCALESCU.

Antreprenoru eclerajulu Capitaliei.

HOTELUL PETERSBURG IN BRAILA.

Sub-semnatul, care a avut in trei ani Hotelul Român al lui Raly in Braila, acum a deschis in această urbu HOTELUL PETERSBURG, situat in cea mai frumoasă poziție a urbei. El oferă onor. Publicu 30 de odăi cu eleganță mobilate, unu salonu de casino, billiardu, restaurantu, grajdă și șopronu, și promise că, cu prețulu de doi sfanți pe zi pentru unu cameră, nu va cruța nimic pentru mulțămirea celor ce-l voru onora cu visita d-loru.

875 3-24. HERMAN BLAUSTEIN.

BURSA VIENEI		MIȘCARILE PORTULUI BRĂILEI			
9 Aug.		NUMELE PRODUCTELORU	BRĂILA 9 August.		Bă.
Metalice	59 10	Grâu ciacăr calita. I, chila lei.	220-240	Corăbii sosi. încăre.	2
Naționale	63 75	" " " II, " -	195-210	" " deșerte.	1
Loce	74 05	" cărnău " I, " -	165-175	" porn. încăre.	9
Creditulu	701 -	" " " II, " -		" " deșerte	3
Acțiun. băncei	143 -	" arnăutu Ghirca		Vapore sosite	
London	127 50	Secara	95-100	" por aite	
Argintu	126 -	Porumbu	145-150	Șlepuru poru. la Su-	
Ducași	6 06	Orđu	85-90	lina încărcate	
Silber in Mărf.		Ovăzju			
		Meiü			
		Rapița			

NUOULU MAGASINU

DE COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC.
A LUI

PETRACHE IOAN

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Sub-insemnatul desfăcându-mă de tovarăgia ce am avut in timpu de 5 ani cu d-lu Pănu Popescu in Magađinulu de lângă Pôrta Hanulu Zlătari. Am deschis acestu nouu Stabilimentu supțu propria mea firmă. Pe care cu respectu viü a-lu recomanda Inaltei nobilită și onorabilulu Publicu, asortatü cu tôte felurile de articole COLONIALE, PRODUCE ALIMENTARE, MEZELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANȚOZEȘTI, VINURI de BORDO, ȘAMPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU de HIO și altele tôte de calitățile cele mai superioare și prospete.

Suptü insemnatul după unu lungă eesperienuță ce amü făcutü in profesiu-nea, sperü că voi putea fi demü de a satisfăce pe tôte onorabilü D-ni viđitatorü ai Stabilimentulu meu, atitü cu buncele calități ale mărfurilor cu prețurile cele reduse precumü și cu serviciulu celü mai onestü.

Facü darü a mea plecată invitație PETRACHE IOANU.

NB. Am priimitü și Vinuri Negre Unguresci și Indigene cu ocaua și cu butilü, și felurite ape minerale de la adevăratele izvöe precumü și ac-vărate Iere Negre de Taiganu. No. 357 2-26

De închiriatu. Casele mele No. 49 cu depen- dențele lorü, Strada Breșoanu pe lingă Grădina Cișmejiulu; se închirieță de la Sf. Dimitrie vii- torü. P. A. Tabai

No. 386

10-3đ

Sub-semnatul vrändü ca și locuitorü din Ro- mânia se se bucare de fabricatul nostru ce lu- crămü din lăna de câmpü, precumü flanchuri, Pantaloni, mănuși. Ciorapi, scufe, manisci de peptü și alte pentru îmbrăcăminte, și care este förte förte folositorü contra reumatismulu de pădește atitü trupulu încätü nimine nu va căpăta reuma-

tismü fiindü că are in lăna asemenea calitate na- turala ce se fie folositorü omulu.

Amü depusü pentru întăia öră unu depou spre vändare in magađinulu de pândărie alü lui Ste- fan Ión in Bucuresci piața Sf. Anton alături cu pórta casei d-lui N. Gerassi No. 14.

Frederic et C-nc.

STABILIMENTULU TIPOGRAFICU

ALU LUI

C. A. ROSETTI

(STRADA ACADEMIEI No. 22.)

PRIIMESGE TOT FELULU DE LUCRARI PRECUM:

BILETE DE MORTE
BILETE DE CUNUNIA,
BAPTISMI SI VISITAC
SI ORI CE VLTE BILETE DE
INVITATIUNE.

AFISE, DIARE
MARI SI MICI

DIFERITE LIMBE.

TABELERIE
DE DIFERITE FELURI,
ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE
CIRCULARI SI FATURI
COMMERCIALLE.

RECUNOSCINTA PUBLICA.

Sub semnațit, ne credemü obligați a arăta, inaintea Onor. pu- blicü, mulțămirea și recunoscintă ce datorămü, PRIMEI SOCIE- TĂȚI UNGARE GENERALE DE ASECURARE, și agentilorü sei principali din Craiova D-lorü WALDAPFEL și STRIMBEANU; pen- tru liquidarea, atätü de iute culantă și esactă a pagubilorü provenite din incendiü.

La moșia Saliștea Cruci, din Districtu Doljiu ni s'au arsü äntü câte-va șire de finü, care ni s'au și plătitü pe dată. - In seurtü timpü după acesta ni s'au mai arsü totü la numita moșie apröpe optü sute chile mari porumbü, alü căruü vertü 'lu primirămü as- tă-đi pe deplinü.

Văđindü acestă esactitate și iutelă a plățilorü, in monedă su- nătoare și fără nici unü scăđământü; ne luămü libertatea a reco- manda acestă societate ca unü institutü förte solidü.

No. 372. 1-3đ. Craiova 30 Iuliü, 1856,

FAMĂȚIOASA,
NEGRU & ALBU,
VINU

CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND

LA
MAGASINULU IOAN ANGHELESCU,
(Calea Mogoșöei vis-a-vis de Palatulü Domnescü.)

Au sositü și se află de vändare UA MARE CANTI- TATE de CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND qualitatea garantată și precifulü förte moderatü. Se pöte trimite și afară in orü ce parte a Ro- măniei.

CIMENTU SI VARU IDRAULICU

DEPOU, CALEA BEL-VEDERE No. 155

GILIMPILE

JURNALU UMORISTICU CU ILUSTRATIUNI.

Ese odată pe septămină redigiatü de o societate din cei mai bunü scriitorü umoristici indestulü de cunoscüti publiculu cititorü.

PRECIULU ABONAMENTULU.

Pentru Capitala pe anü	28 sfanți.	Pentru streinatate pe anü	44 sfanți.
" " " " pe jum.	14 " "	" " " " jum.	24 " "
" " " " districte „ anu	32 " "	Abonamentele se facu la Administrațiunea diarulu Românulu in Pasagiu No. 1.	
" " " " „ jum	16 " "		

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.